

Maa jeg saa endnu blot tilføje, at medens Folketingets Medlemmer har den store Fordel ved Finanslovbehandlingen at kunne komme ind paa en Mængde forskellige Spørgsmaal, der rører sig ude omkring i Befolkningen, har vi her i Landstinget ikke en tilsvarende Lejlighed. Naar der imidlertid her behandles et Forslag vedrørende Livsforsikring, vil man formentlig ikke berøve mig Lejligheden til blot med faa Ord at nævne et andet Spørgsmaal vedrørende Livsforsikring. Jeg sigter hermed til Gotha-Banken, og jeg vil rette en indtrængende Henstilling til, ja, det er jo ikke saa meget den højtærede Finansminister som den højtærede Socialminister om at skride ind her med Handling. Det er naturligvis allernemtest at pleje sin Mæghed og lade Tingene gaa, som de kan bedst, men der trænges i denne Sag til, at Ministeren griber ind; maaske Ministeren har nogen Vanskelighed ved at trænge ind i en Materie som denne med Hensyn til Gotha-Banken, men der *maa* ske noget i denne Sag. Jeg skal ikke komme dybere ind paa Spørgsmaalet, men det har jo vist sig i det andet Ting, at alle de fire store Partier har Repræsentanter, der har taget sig af denne Gotha-Bank-Sag, baade under Tingets Forhandlinger og paa anden Maade. Jeg skal ikke her udtale mig nærmere — det vilde formentlig ogsaa den højtærede Formand skride ind overfor — om de Spørgsmaal, der ligger Parterne imellem, men jeg tillader mig at sige, at det forekommer mig, at Formanden for Forsikringsraadet har vist sig ikke at have tilstrækkelig store Dimensioner paa dette Omraade, og jeg beklager, at Ledelsen af Statsanstalten for Livsforsikring ikke i dette Forhold har vist den tilbørlige Selvstændighed. Jeg benytter, som sagt, Lejligheden til at anmode den højtærede Finansminister om at opfordre Socialministeren til at tage fat her med Handling, saaledes at der kan komme en nogenlunde tilfredsstillende Løsning af dette Spørgsmaal, at man ikke skal fortsætte alene med Skrivrier og Betænkninger og Tale, men at vi maa faa en Handling, som paa en passende Maade kan afslutte denne Sag.

Aubeck: I den Tale, hvormed den højtærede Finansminister i Fjor fremsatte sit Forslag til Lov om Statsanstalten for Livsforsikring, udtalte han bl. a. følgende: „Det vil selvfølgelig altid være umuligt saavel for en Finansminister som for en Rigsdag videnskabeligt og matematisk at undersøge de Præmieberegninger, som foretages af Statsanstalten og danner Grundlaget for dens

Forsikringer.“ Nu kunde jo det Tilfælde tænkes at indtræffe, at der som Finansminister sad en Mand, der havde specielt Kendskab netop til Forsikringsbranchen, et Tilfælde, som vi maa siges at have været ude for her i Danmark, men taget i dens Almindelighed har den højtærede Minister afgjort Ret i sin Betragtning, og vi staa da her i Landstinget overfor dette at skulle tage en paa Forhaand given Stilling til et forelagt Forslag. Det kan imidlertid kun gælde den rent forsikringstekniske Side af Sagen. Der er Spørgsmaal af principiel Natur, som der kunde være Anledning til at stille her, og jeg tror Spørgsmaal af ikke ringe Vægt.

Det første, jeg kunde fristes til at spørge den højtærede Finansminister om, er dette: Naar det nu maa siges, at Rigsdagen og Finansministeren er inkompetente med Hensyn til Beregningerne af de Satser, her er foreslaaet, og vi her i Landet har en Institution, Forsikringsraadet, som er kompetent paa dette Omraade, i hvert Fald overfor de private Selskaber, havde der da ikke været nogen Rimelighed i, om der til Oplysning for Rigsdagen havde foreligget en Erklæring eller Udtalelse, hvad man vil, fra dette Forsikringsraads Side om disse Beregningers hele Karakter og deres Berettigelse, Berettigelse til to Sider, Berettigelse overfor selve Statsanstalten, men tillige og ikke mindst Berettigelse overfor de private Selskaber, som forekommer mig at have et vist Krav paa ikke at blive gaaet for nær i Konkurrencen af dette af Staten særbegunstigede Selskab? Og jeg kunde fristes til at spørge videre, om det ikke vilde være formaalstjenligt, om Statsanstalten i det hele taget kom ind under Forsikringsloven og Forsikringsraadet ligesom de andre Selskaber. Vi har i de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget i Fjor, Finansministerens Ord for, at Statsanstalten trods sin af Staten begunstigede Stilling alligevel ikke har kunnet klare sig i Konkurrencen med de private Selskaber, og hvem ved, maaske kunde det hjælpe denne Statsanstalt i Konkurrencen med de private Selskaber, om den kom ind under de samme Vilkaar som de private Selskaber. Ogsaa af en anden Grund vilde jeg finde det formaalstjenligt, om dette blev Tilfældet. Det er nemlig meddelt mig, at der hersker forskellige Regler for Værdiansættelsen af de Værdipapirer, som de private Forsikringselskaber og Statsanstalten respektive ligger inde med, og det er dog et Forhold, som maa forekomme ganske besynderligt, og som sikkert er ganske upaakrævet.

I § 3 i Lovforslaget bestemmes det, som det er nævnt af de tidligere Talere, at